

Sygn. akt VIII C 311/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Justyna Stelmach

Protokolant: stażysta Julita Pietrasiak

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przy udziale (...)

o zapłatę

zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.599 zł (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 marca 2023 roku do dnia zapłaty;

zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 220 zł (dwieście dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt VIII C 311/23

UZASADNIENIE

Powódka G. K. wniosła w dniu 25 maja 2023 roku pozew przeciwko pozwanemu (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

o zasądzenie na jej rzecz kwoty 1.599 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 marca 2023 roku do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 10 kwietnia 2022 roku w jednym z salonów mieszczących się w Ł. przy ul. (...) zawarła z pozwanym umowę sprzedaży piekarnika S., na mocy której pozwany zobowiązał się do wydania rzeczy nowej pozbawionej wad, zaś powódka do zapłaty kwoty 1.599 zł.

Powódka wskazała, że w dacie zakupu pozwany nie poinformował jej o przeciwwskazaniach do montażu piekarnika pod kuchniami do gotowania. Powódka nie posiadając wiedzy co do umiejscowienia piekarnika zleciła jego montaż pod płytą indukcyjną. W trakcie użytkowania okazało się, że piekarnik nie posiada żadnego zabezpieczenia przed dostaniem się płynów. Prawdopodobnie doszło do zalania płyty, co mogło spowodować przelanie się cieczy do piekarnika. W konsekwencji uszkodzeniu uległ wyświetlacz, co uniemożliwiło dalsze korzystanie z piekarnika.

Powódka w dniu 6 grudnia 2022 roku zgłosiła reklamację z tytułu rękojmi wnosząc o naprawę piekarnika. W dniu 20 grudnia 2022 roku reklamacja powódki nie została uwzględniona.

Nie zgadzając się z decyzją pozwanego powódka zgłosiła się do Biura Rzecznika Konsumentów w P., który przygotował wystąpienie do pozwanego. W odpowiedzi na wystąpienie pozwany podtrzymał stanowisko w sprawie. Powódka pismem z dnia 22 marca 2023 roku, doręczonym w dniu 27 marca 2023 roku, złożyła pozwanemu oświadczenie o odstąpieniu od umowy wyznaczając 3 dniowy termin na zwrot gotówki. Do chwili obecnej pozwany nie ustosunkował się do oświadczenia powódki.

Powódka podkreśliła, że pozwany wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 546¹§ 1 k.c. nie poinformował jej, iż przedmiotowy piekarnik nie może być zamontowany pod kuchnią do gotowania z uwagi na brak listwy ochronnej, bowiem grozi to zalaniem piekarnika. Uszkodzenie powstało na skutek braku świadomości powódki, iż umiejscowienie piekarnika pod kuchnią jest niewskazane.

(pozew k. 4-5v, uzupełnienie pozwu k. 48-49)

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że po zgłoszeniu przez powódkę reklamacji, przekazał zgłoszenie do (...) Serwisu (...), gdzie stwierdzono zalanie modułu niewiadomą substancją, co spowodowało zwarcie na module. Pozwany wskazał, że wada towaru nie stanowi wady fabrycznej sprzętu, a uszkodzenia tego typu nie powstają samoistnie. Zgłaszane uszkodzenie nastąpiło po przejściu niebezpieczeństwa przypadkowej utraty lub uszkodzenia rzeczy na kupującego, a jego wystąpienie nie jest immanentną konsekwencją takich cech sprzedanej rzeczy, które dana rzecz już posiadała, zanim niebezpieczeństwo przeszło na kupującego. Odnosząc się do miejsca montażu przedmiotowego piekarnika pozwany wskazał, że szczegółowe wytyczne dotyczące umiejscowienia urządzenia znajdują się w instrukcji obsługi na stronie PL-7. Podkreślił, że to powódka dokonała montażu urządzenia i nie może w tym zakresie przerzucać odpowiedzialności na sprzedawcę. Zaznaczył, że powodem usterki było zalanie cieczą- w urządzeniu wykryto typowe ślady zalania cieczą co sugeruje nieprawidłową eksploatację urządzenia przez użytkownika.

(odpowiedź na pozew k. 30-31)

W piśmie procesowym z dnia 2 sierpnia 2023 roku powódka podniosła, że serwis przysłany przez gwaranta, a później przez pozwanego nie dokonał żadnych czynności stwierdzających zalanie modułu, nie rozkręcono piekarnika oraz nie wykonano ekspertyzy na podstawie wyjęcia piekarnika z zabudowy meblowej i szczegółowego badania. Poinformowała, że sama zasugerowała zalanie modułu pracownikom serwisu bowiem na wyświetlaczu widać było drobną smugę sugerującą zalanie, tak więc opinia serwisu nie jest miarodajna i została sporządzona jedynie na podstawie oględzin i sugestii. Powódka ponownie podkreśliła, że w dacie zakupu nie została poinformowana, że przedmiotowy piekarnik nie może zostać zamontowany pod płytą do gotowania. Gdyby powódka posiadała taką wiedzę nie zdecydowałaby się na zakup, bowiem potrzebowała piekarnika, który musiał być umiejscowiony pod płytą indukcyjną.

Dodatkowo powódka podkreśliła, że zgodnie z instrukcją piekarnik może zostać zamontowany pod płytą grzejną jednak muszą zostać zachowane odległości między blatem kuchennym a panelem górnym. Wskazała, że przedmiotowy piekarnik został zmontowany zgodnie z instrukcją obsługi przez stolarza montującego meble kuchenne. Zaznaczyła, że powstała wada wynika z braku uszczelnienia piekarnika, zaś w chwili zakupu nie wydano powódce uszczelek czy listwy zabezpieczającej. Nie została również poinformowana przez pozwanego o konieczności dokupienia uszczelek, które zabezpieczyłyby piekarnik przed dostaniem się płynów do wnętrza modułu piekarnika.

(pismo k. 48-49)

Do końca postępowania stanowisko powódki nie uległo zmianie. Na rozprawie w dniu 10 października 2023 roku (...) Rzecznik Konsumentów wstąpił do sprawy i w całości poparł powództwo. Powódka wyraziła zgodę na wstąpienie (...) do sprawy. Pełnomocnik pozwanego nie stawiał się, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy.

(protokół rozprawy z dnia 10 października 2023 roku k. 56-57)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 kwietnia 2022 roku powódka G. K. zawarła z pozwanym, (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., umowę sprzedaży piekarnika do zabudowy KA- (...) - EU S. za 1.599 zł.

Powódka dokonywała zakupu piekarnika do zabudowy po raz pierwszy, nie wiedziała na co powinna zwrócić uwagę, przy wyborze kierowała się funkcjami i wyglądem.

Przedmiotowy piekarnik na ekspozycji w sklepie został umieszczony pod płytą indukcyjną, co sugerowało możliwość jego montażu w ten właśnie sposób. Pracownik pozwanej zachwalał powódce funkcje piekarnika, co spowodowało, że ta zdecydowała się ostatecznie na zakup tego modelu.

W chwili zakupu żaden pracownik pozwanego nie poinformował powódki, iż model ten nie nadaje się do wmontowania go pod płytą indukcyjną, bowiem nie posiada listwy zabezpieczającej.

Instrukcja obsługi wydana została powódce wraz z piekarnikiem, nie było w niej zakazu montowania pieca pod kuchnią do gotowania, czy w zabudowie.

Piekarnik został zamontowany na przełomie lipca i sierpnia 2022 roku pod płytą indukcyjną do gotowania. Montażu piekarnika dokonał stolarz, który wykonał dla powódki meble kuchenne na wymiar, zgodnie z załączoną do piekarnika instrukcją. Powódka użyła piekarnika trzy razy. Na płycie grzejnej znajdującej się nad piekarnikiem powódka gotowała makaron, który wykypiał i zalał panel sterowniczy. Po wyschnięciu panel nie działał, co uniemożliwiło dalsze korzystanie z urządzenia.

Powódka zgłosiła pozwanemu zaistniałą sytuację korzystając w pierwszej kolejności z przysługującej jej gwarancji. Pozwany skierował do domu powódki serwisanta, który odmówił naprawy pieca.

(zeznania powódki w elektronicznym protokole rozprawy z dnia 10 października 2023 roku k. 56-57, paragon fiskalny k. 6)

Następnie, powódka w dniu 6 grudnia 2022 roku powołując się na rękojmię zgłosiła reklamację z powodu niedziałającego wyświetlacza wskazując w formularzu naprawę jako oczekiwany sposób załatwienia reklamacji.

(formularz k. 7)

Zgodnie z opinią techniczną sporządzoną na zlecenie pozwanego Moduł (...) przedmiotowego piekarnika został zalany niewiadomą substancją, co spowodowało zwarcie na module. Uszkodzenie mechaniczne, nie podlegające naprawie gwarancyjnej i powstało z winy użytkownika i nie podlega naprawie gwarancyjnej.

(opinia techniczna k)

W dniu 20 grudnia 2022 roku powódka otrzymała od pozwanego wiadomość SMS, w której pozwany oświadczył, że nie ma podstaw do uwzględnienia reklamacji, bowiem weryfikacja techniczna towaru wykazała, że zgłoszona wada nie wynika z niezgodności towaru z umową, a z przyczyn zewnętrznych, niezależnych od sprzedawcy i nie związanych z towarem.

(wydruk wiadomości SMS k. 8)

Nie zgadzając się z decyzją pozwanego powódka zwróciła się do Rzecznika Praw Konsumenta z wnioskiem o udzielenie jej pomocy. (...) Rzecznik Konsumentów w P. pismem z dnia 1 lutego 2023 roku wystąpił do pozwanego o złożenie

szczegółowych wyjaśnień, uwzględnienie roszczeń powódki i na podstawie art. 561 § 1 k.c. naprawy przedmiotowego piekarnika.

(wystąpienie k. 9-10)

Pozwany w odpowiedzi na powyższe nie uwzględnił roszczeń powódki, podtrzymując uprzednią decyzję.

(wydruk wiadomości e-mail k. 11)

Pismem z dnia 22 marca 2023 roku skierowanym do pozwanego powódka oświadczyła, że odstępuje od umowy sprzedaży z dnia 10 kwietnia 2022 roku i żąda zwrotu gotówki w terminie 3 dni od daty otrzymania pisma.

(oświadczenie k. 12)

Pozwany do dnia wyrokowania nie zwrócił powódce żądanej kwoty, nie dokonał też naprawy uszkodzonego piekarnika.

(okoliczności bezsporne)

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zgromadzonych w sprawie dokumentów, których treść nie była kwestionowana przez strony, jak również strony nie przeczyły zaistnieniu wskazanych w nich faktów. Ponadto stan faktyczny został ustalony na podstawie zeznań powódki. Sąd w świetle dowodów zebranych w sprawie nie miał podstaw, aby kwestionować te zeznania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości zasadne.

Istota sporu pomiędzy stronami sprowadzała się do rozstrzygnięcia kwestii, czy w chwili wydania rzeczy, a ściślej, w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego - art. 559 k.c., istniała wada piekarnika zakupionego przez powódkę, na którą to wadę (brak listwy/uszczelki zabezpieczającej) powoływała się powódka. Powódka dochodził zapłaty od pozwanego tytułem zwrotu ceny kupionego przez nią piekarnika (1.599 zł), powołując się na odstąpienie od umowy na podstawie przepisów regulujących rękojmię przy sprzedaży rzeczy.

Zawarcie pomiędzy stronami umowy sprzedaży piekarnika nie stanowiło przedmiotu sporu. Pozwany nie zaprzeczył również, aby powódka złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy, co zrobiła w formie pisemnej. Strony pozostawały w sporze co do tego, czy pozwany poinformował powódkę podczas kupna piekarnika o tym, że piekarnik ten nie nadaje się do zamontowania go po kuchnię do gotowania, z uwagi na brak uszczelki zabezpieczającej przed zalaniem sterownika, jak też – w związku z tym – czy w piekarniku istniały wady i czy można je zakwalifikować jako wady istotne.

W pierwszej kolejności omówienia wymagają przepisy stanowiące podstawę prawną dochodzonego roszczenia. Stosownie do treści art. 556 k.c., sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia). Z kolei przepis art. 556¹ § 1 k.c. stanowi, że wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową, a w szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową jeżeli, nie ma właściwości, które powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niezpełnym (rękojmia za wady fizyczne). Jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego (art. 556² k.c.).

Treść art. 556¹ § 1 k.c. wskazuje, że decydujące znaczenie ma kryterium funkcjonalne związane z przeznaczeniem rzeczy oraz jej użytecznością ze względu na cel oznaczony w umowie albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia

rzeczy oraz z właściwości, o których istnieniu zapewniał sprzedawca kupującego (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 5 marca 2010 roku, sygnatura akt IV CNP 76/09, L.). W razie ujawnienia się wady przedmiotu sprzedanego, sprzedawca staje się odpowiedzialny wobec kupującego za istnienie wady. Wystarczającą przesłanką faktyczną tego rodzaju odpowiedzialności, która powstaje już po wykonaniu świadczenia z umowy przez sprzedawcę (umorzeniu jego zobowiązania), jest ustalenie, że wydana i odebrana przez kupującego rzecz wykazuje cechy kwalifikujące ją w danym stosunku prawnym jako rzecz wadliwą.

Podstawę roszczenia powódki stanowił art. 560 § 1 zdanie pierwsze k.c., zgodnie z którym jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Pamiętać jednak należy, że zgodnie z przepisem art. 560 § 4 k.c. kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna.

Z kolei zgodnie z art. 557 § 1 k.c. sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy.

Przed wszystkim podstawową cechą odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady rzeczy sprzedanej jest zaostrzenie jej w stosunku do ogólnych zasad, dotyczących nienależytego wykonania zobowiązania. Odpowiedzialność sprzedawcy ma charakter absolutny i obiektywny. Jest oparta na zasadzie ryzyka, obciąża zatem sprzedawcę niezależnie od jego winy własnej, czy też winy osoby, którą się posłużył. Sprzedawca odpowiada na podstawie rękojmi niezależnie od tego, czy spowodował wadę, czy o niej wiedział i czy mógł się dowiedzieć. W celu dochodzenia odpowiedzialności sprzedawcy na podstawie przepisów o rękojmi kupujący nie ma obowiązku wykazywania szkody, jaką poniósł, winy sprzedawcy, czy też związku przyczynowego w jakiegokolwiek postaci. Jest to odpowiedzialność bezwzględna, której wystarczającą przesłankę stanowi ustalenie, że sprzedana kupującemu rzecz wykazuje cechy kwalifikujące ją w danym stosunku prawnym jako rzecz wadliwą. (vide wyrok Sądu Najwyższego z 05 marca 2010 roku, sygn. IV CNP 76/09, Legalis nr 369522).

Z powyższego wynika jednoznacznie, że wystarczającą przesłanką odpowiedzialności sprzedawcy jest stwierdzenie wadliwości przedmiotu sprzedaży. Odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi wyłącza tylko wiedza o wadzie, niezależnie z jakiego źródła uzyskana. W rezultacie sprzedawca odpowiada także za takie wady, które kupujący mógł dostrzec przy dołożeniu zwyczajnej staranności. Wskazać w tym miejscu trzeba, że warunkiem uwzględnienia roszczenia z tytułu rękojmi za wady rzeczy jest istnienie wady, zmniejszającej wartość lub użyteczność rzeczy ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, bądź jeżeli rzecz nie ma właściwości o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli została kupującemu wydana w stanie niepełnym. Istnienie wady winien wykazać kupujący (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4 lutego 2011 roku, sygnatura akt III CSK 144/10, L.).

Powódka, jako kupujący, sprostała temu obowiązkowi dowodowemu. Przedstawione przez nią dowody pozwoliły bowiem jednoznacznie stwierdzić, że przedmiotowy piekarnik nie posiadał uszczelki zabezpieczającej go przed zalaniem płynami, czego zresztą sam pozwany nie kwestionował. Powódka zamierzała nabyć piekarnik w celu zamontowania go pod kuchnią do gotowania. Piekarnik zaprezentowany na ekspozycji w salonie sprzedaży pozwanego umieszczono pod płytą indukcyjną, przez co pozwany jednoznacznie sugerował powódce, a także innym potencjalnym klientom, że model ten może zostać zamontowany pod płytą do gotowania. Taki montaż piekarnika zaprezentowany był również w instrukcji załączonej do odpowiedzi na pozew. W chwili zakupu żaden z pracowników sklepu nie poinformował powódki o tym, że piekarnik ten nie ma listwy zabezpieczającej wobec czego nie może zostać zamontowany pod kuchnią z uwagi na niebezpieczeństwo zalania go płynami.

Należy podkreślić, że ze względu na funkcje urządzenia jakie spełnia piekarnik, w większości przypadków montowany jest on w kuchni - pomieszczeniu, w którym jest on narażony na nieustanny kontakt z płynami, wilgocią i parą. Ze względu na właściwości tego urządzenia oraz najczęstszego miejsca, w jakim się go zwyczajowo montuje, winien być on tak skonstruowany, aby sterownik nie został zalany.

Podkreślić należy, że piekarnik został zamontowany zgodnie z załączoną do urządzenia instrukcją montażu, bowiem zarówno umieszczenie piekarnika na ekspozycji w sklepie, jak i instrukcja, wskazywała bez wątpienia na możliwość jego montażu pod blatem i kuchnią do gotowania. Pozwany nie wykazał, by piekarnik został zamontowany wadliwie, wobec czego sam nie sprostął ciężarowi dowodu. Zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne – art. 6 k.c. w zw. z art. 3 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. Jednocześnie pozwany w żaden sposób nie starł się obalić domniemania wynikającego z art. 556² k.c.

Reasumując, wada piekarnika w postaci braku uszczelki zabezpieczającej spełniły kryteria z art. 556¹ § 1 k.c. piekarnik ten nie miał właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia i co więcej, o takich wadach rzeczy kupująca nie wiedziała w chwili zawarcia umowy, co sprawia, że pozwany jako sprzedawca ponosi odpowiedzialność z tytułu rękojmi (art. 557 § 1 k.c.). Ponieważ wada występowała jeszcze przed dokonaniem jego zakupu przez powódkę, nie doszło również do zwolnienia sprzedawcy – zgodnie z art. 559 k.c. – od odpowiedzialności za wady powstałe po przejściu niebezpieczeństwa na powódkę. Powyższe uzasadnia odpowiedzialność pozwanego jako sprzedawcy z tytułu rękojmi.

Tym samym należało przyjąć, że powódka skutecznie odstąpiła od umowy sprzedaży zawartej 10 kwietnia 2022 roku do czego doszło przed upływem 2 lat od zawarcia umowy (art. 568 k.c.). Odstąpienie od umowy z powodu wady rzeczy sprzedanej niweczy skutki łączącej strony umowy i wiąże się z koniecznością wzajemnego zwrotu otrzymanych świadczeń według przepisów o odstąpieniu od umowy wzajemnej (art. 494 oraz art. 496 k.c.).

Uwzględniając powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.599 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 22 marca 2023 roku do dnia zapłaty.

Podstawę prawną rozstrzygnięcia w przedmiocie odsetek stanowił art. 481 § 1 i 2 k.c. Stosownie do tych przepisów, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Należy przy tym wskazać, iż powódka żądała zwrotu odsetek ustawowych, zatem Sąd zasądził właśnie te odsetki, jako że nie mógł wyjść poza zgłoszone żądanie powódki.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powódka wygrała postępowanie w całości zatem należą jej się w całości od strony pozwanej koszty procesu. Na koszty poniesione przez powódkę złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 200 złotych, oraz koszty korespondencji w łącznej kwocie 20 zł.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w sentencji.